ULTIMELE VERIFICĂRI ALE SPORTIVILOR NOȘTRI

ÎNAINTEA STARTULUI OLIMPIC DE LA MONTREAL

LUPTĂTORII DE LA „LIBERE" ÎN FAZA FINISĂRII PREGĂTIRILOR

În perioada dintre două olimpiade luptătorii fruntași ai țării noastre au participat la numeroase competiții internaționale, întrecerile constituind importante etape în planul lor de pregătire și, în același timp, prilejuri de verificare a stadiului de antrenament sau de selecție în vederea alcătuirii echipelor care vor participa la Jocurile Olimpice. Numeroasele turnee și campionatele europene de la Leningrad la care au participat în acest an sportivii de la libere i-a edificat pe tehnicienii noștri într-o bună măsură asupra potențialului de luptă al sportivilor susceptibili să facă parte din echipa olimpică a României. Așa, de pildă, cucerind titlul de campion continental, **Ladislau Simon** și-a confirmat valoarea pe plan internațional. De asemenea, **Petre Coman, Marin Pîrcălabu și Stelian Morcov,** medaliați la C.E., și-au probat capacitatea de a face față cu succes unor întreceri de ampioare.

Turneul internațional de la Constanța a evidențiat forma excelentă a tînărului **Constantin Mândilă** care, cîștigînd detașat concursul, s-a impus în fața selecționerilor la cat. 52 kg. În același timp, **Gigel Anghel** (57 kg) a dovedit și el o evidentă creștere valorică.

Doi dintre componenții de bază ai lotului olimpic, **Vasile Iorga** (82 kg) și **Enaghe Panaite** (100 kg), datorită unor accidentări, n-au putut parcurge programul de pregătire al celorlalți selecționați și, ca urmare, nu s-au comportat la nivelul maxim al posibilităților în concursurile la care au luat parte. De altfel, acesta a fost și motivul pentru care antrenorii au hotărît ca ei să participe săptămîna trecută și la turneul internațional de la Lodz.

Concursul din Polonia a constituit pentru cei doi luptători români un foarte bun prilej de confirmare a faptului că gradul lor de pregătire a atins nivelul pretins de o competiție de genul celei de la Montreal. Multiplul nostru medaliat, **Vasile Iorga,** a avut o comportare din cele mai bune. În cele 7 meciuri susținute, el și-a depășit toți adversarii, în rîndul cărora figura și campionul european și mondial **en titre** vest-germanul **Adolf Seger,** pe care l-a întrecut la puncte (7—6), la capătul unui meci foarte disputat. Și **Enache Panaite** s-a prezentat bine la concursul amintit. El a obținut victorii în fața unor sportivi valoroși, fiind întrecut numai de **H. Büttner** (R.D.G.) — fost campion european în 1974 și vicecampion mondial la ultima ediție.

Așa stînd lucrurile, 8 sportivi de la libere se află în „cursa" pregătirilor pentru participarea la Jocurile Olimpice : **Constantin Mândilă** (52 kg), **Gigel Anghel** (57 kg), **Petre Coman** (62 kg), **Marin Pîrcălabu** (74 kg), **Vasile Iorga** (82 kg), **Stelian Morcov** (90 kg), **Enache Panaite** (100 kg) și **Ladislau Simon** (+100 kg).

Mihai TRANCĂ

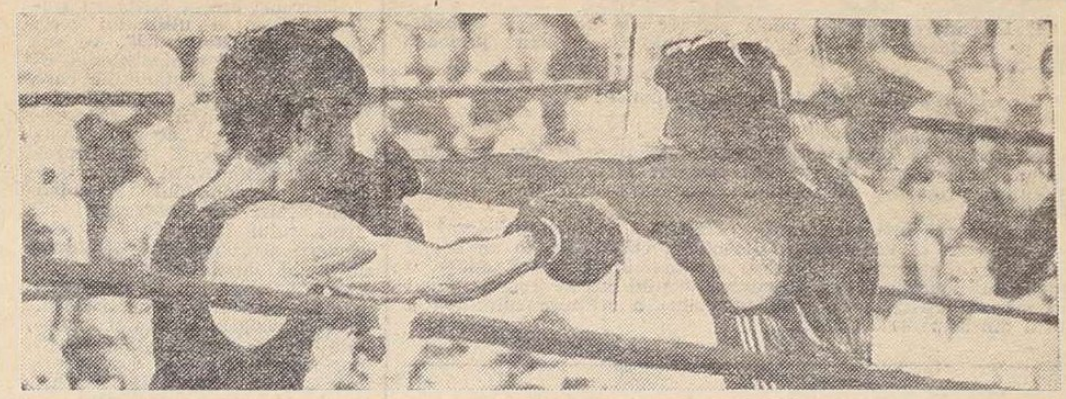

Simion Cuțov (în dreapta) își desăvîrșește „pistonul" de stînga, cu prilejul ultimei gale publice, de la București, a lotului olimpic de box

Foto : Ion MIHAICĂ

SCHIFISTELE ROMÂNCE ÎȘI POT CONFIRMA ASCENSIUNEA VALORICĂ

Recent încheiata ediție a **„Regatei Snagov"** a pus punct testărilor internaționale preolimpice ale schifiștelor românce care vor participa la J.O. de la Montreal. Ca și la masculin, vom trece în revistă rezultatele obținute de canotoarele noastre la cele 5 mari competiții în care au evoluat în 1976 (regatele **Mannheim, Pancearevo, Moscova, Grünau și Snagov),** încercînd o apreciere a șanselor echipajelor românești la Jocurile Olimpice, în care întrecerile de canotaj programează pentru prima dată și curse feminine.

Spre deosebire de alți ani, în actualul sezon, echipajele reprezentative au fost conturate mult mai devreme, fapt care a permis rodarea noilor „formule" și, mai ales, omogenizarea lor. Proba cea mai concludentă în acest sens ne este oferită de echipajul de **4+1 visle,** care pleca anul trecut la campionatele mondiale de la Nottingham într-o formulă neobișnuită. Anul acesta **Ioana Tudoran, Maria Micșa, Felicia Afrăsiloaia, Elisabeta Lazăr** + **Elena Giurcă** au fost reunite în barcă de timpuriu, acumulînd nu numai o cantitate de pregătire foarte mare, ci și o bogată experiență competițională în urma mai multor starturi internaționale. S-a reușit astfel ca echipajul să progreseze mult și să dobîndească alura unui echipaj de veritabilă valoare, capabil să abordeze cu șanse întrecerile olimpice. De altfel, după părerea noastră schiful feminin românesc are șanse reale de a cuceri o medalie olimpică tocmai în această probă, argumentele oferindu-le nu numai gradul de omogenitate al echipei, ci și rezultatele de valoare realizate în testările internaționale preolimpice : trei victorii și două locuri 2. Semnificativ ni se pare faptul că în acest sezon echipajul a fost învins numai de ambarcația R. D. Germane, deținătoarea titlului mondial și totodată cea mai valoroasă campioană a lumii dintre toate cele 6 existente. Printre învinsele Ioanei Tudoran și ale coechipierelor sale figurează canotoarele din Bulgaria, vicecampioane mondiale, care au cedat pe „teren propriu", în Regata Pancearevo.

La fel de omogen și de puternic ni se pare și echipajul olimpic de 8+1 al țării noastre. În formula **Elena Oprea, Florica Petcu, Filigonia Tol, Aurelia Marinescu, Georgeta Militaru, Iuliana Munteanu, Elena Avram, Marioara Constantin** + **Aneta Matei,** această echipă are șanse la Montreal să abordeze... podiumul de premiere. Locurile 3 obținute de schiful nostru în marile confruntări internaționale ale sezonului, după îmbarcațiile R. D. Germane și U.R.S.S., sînt promițătoare, dar să nu uităm că în calcularea șanselor olimpice intră și echipajul S.U.A., vicecampion mondial, a cărui valoare s-a dovedit anul trecut extrem de ridicată.

Cinci dintre componentele echipei noastre de 8+1 : **Elena Oprea, Florica Petcu, Filigonia Tol, Aurelia Marinescu** + **Aneta Matei** vor concura probabil și în proba de **4+1 rame.** Ele formează o echipă de valoare, îndreptățită să aspire la un loc fruntaș. Pentru realizarea acestei performanțe este necesar însă ca toate echipierele să arunce în luptă întregul potențial și — mai ales — să privească încrezătoare startul olimpic.

În fine, cel de-al patrulea echipaj care va fi prezent la întrecerile feminine de canotaj de la Montreal este cel de **2 f.c.** Formula sa ultimă pare să fie **Marlena Predescu — Marinela Maxim,** deci o a treia formulă în trei ani. Prima dată în barcă s-au aflat **Cornelia Neacșu** și **Marinela Ghiță-Maxim** (medaliate cu aur la Lucerna), apoi, la Nottingham, **Marlena Predescu** și **Angelica Chertic** au obținut medalii de bronz, pentru ca acum, la Jocurile Olimpice, antrenorii lotului olimpic — **Sergiu Zelinschi** și **Stelian Petrov** — să ajungă la o formulă combinată din primele două. Cu toate că evoluțiile noului echipaj nu au convins pe deplin la Moscova și chiar la Snagov, avem convingerea că șansele sale rămîn mari. Schiful feminin românesc poate și trebuie să se mențină în plutonul fruntaș și la J.O. de la Montreal !

Horia ALEXANDRESCU

HANDBALISTELE NOASTRE TREBUIE SĂ MANIFESTE MAI MULTĂ COMBATIVITATE ÎN JOC !

Reprezentativa feminină de handbal a României a susținut la finele săptămînii trecute două partide amicale în compania puternicei echipe a U.R.S.S., vicecampioană mondială. După cum se știe, victoriile — la limită — au fost împărțite, prima dată cîștigînd handbalistele sovietice cu 17—16 (10—11), iar a doua oară succesul revenind echipei române, la același scor 17—16 (8—9).

Aceste rezultate nu ne mulțumesc, mai ales în condițiile cunoscute și anume că antrenorul echipei U.R.S.S., Igor Turcin, nu a folosit în cele două meciuri cîteva dintre jucătoarele sale de bază. Este vorba despre Zinaida Turcina, Tatiana Makareț, Maria Bobrusi *și, pe lîngă acestea, în a doua partidă,* Natalia Șerstiuk *și* Maria Șubina.

Formația României a reușit numai uneori să se apropie de nivelul și potențialul său recunoscut. În prima partidă handbalistele noastre au început jocul foarte bine, pentru a-l încheia slab, în timp ce la Pitești, în meciul revanșă, ele au început slab și au terminat foarte bine. Am subliniat această fluctuație pentru că ea este, după opinia noastră, o carență a echipei. Componentele lotului olimpic nu reușesc să mențină gradul de concentrare la un nivel ridicat de-a lungul întregului joc, momentele de relaxare oglindindu-se firesc pe tabela de marcaj.

Apoi, mai este un lucru demn de luat în seamă : fermitatea sistemului defensiv. Este cunoscut faptul că la ora actuală toate echipele de prim rang din arena internațională practică o apărare deosebit de severă, dusă deseori la limită și chiar peste limitele permise de regulament. Angajamentul fizic este atît de mare, iar dirzenia apărătoarelor atît de accentuată și pentru faptul că maniera de arbitraj a devenit favorizantă jocului aspru, bărbătesc. Formația U.R.S.S. a dovedit în jocurile susținute la București și Pitești că este adepta acestei concepții de joc, în timp ce reprezentativa României a reușit doar rareori, în defensivă, să pună probleme adversarelor. Doar Doina Furcoi *și* Maria Bosi *se apropie mai mult de jocul apărătorului modern dar, făcînd notă discordantă de restul echipei, determină arbitrii să dicteze împotriva lor avertismente sau eliminări. Este deci necesar ca întreaga formație să cîștige în combativitate. Ieșirile lipsite de vigoare la adversarul cu mingea nu dau nici un rezultat ci, dimpotrivă, facilitează depășirile individuale, apărute în număr foarte mare cu prilejul acestor ultime două jocuri. Pivoții adverși, deși sînt supravegheați destul de atent, cîștigă multe dueluri tocmai datorită plusului de forță pe care-l pun în acțiunile lor. Și iată că, paradoxal, sistemul defensiv al echipei noastre se vede pus în situația ca acum, cînd a cîștigat vizibil în omogenitate, să nu-și poată mări randamentul din cauza lipsei de fermitate în intervenții.*

Cum, însă, pînă la plecarea spre Montreal handbalistele noastre vor mai susține, pe teren propriu, două jocuri amicale, cu echipa Poloniei, există posibilitatea întăririi combativității în vederea susținerii turneului olimpic cu șanse sporite.

ACTUALITATE ȘI PERSPECTIVĂ ÎN SCRIMĂ (floretă)

(Urmare din pag. 1)

„Turneul celor 7 națiuni" la Frankfurt pe Main, spre deosebire de echipa sovietică, campioană mondială, care n-a urcat pe podium, locurile 2 și 3 revenind, surprinzător, formațiilor Poloniei și R.F.G. Formația României, în căutarea formulei de echipă, verificînd unele tinere candidate s-a clasat pe ultimul loc, punînd pe gînduri selecționerii. La „Cupa Europei", însă, o lună mai tîrziu (în martie) campioana României, Steaua, în formula : **Pascu, Stahl, Bartoș, Jenei, Ardeleanu** (care, cu excepția ultimei, înlocuită de **Moldovan,** revelația acestui sezon, se identifică cu echipa olimpică) se află pe locul obișnuit ultimilor ani (3 ; România — bronz la J.O '72 și la C.M. '75) într-o ierarhie „clasică", după reprezentantele U.R.S.S. și Ungariei. Și, după toate probabilitățile între aceste echipe se va da lupta pentru întîietate și la Montreal, outsider fiind R.F.G.

Dintre principalele candidate la titlul olimpic în proba individuală, doar sovietica **E. Belova** a cîștigat două turnee (Göppingen și Martini), iar reprezentanta noastră, **Ana Pascu** (care a avut un spectaculos „come-back" după o absență de un an) a fost singura floretistă prezentă în trei mari finale (Göppingen — loc 5, Martini — loc 3, Jeanty — loc 4). **Olga Kniazeva** și **Valentina Sidorova** și-au demonstrat clasa pe teren propriu, la Minsk, prima dobîndind trofeul, secunda ocupînd locul 3. **E. Stahl,** mereu în eliminările directe, n-a reușit totuși să intre decît în finala de la Como (loc 4). Floretistele maghiare s-au impus la Jeanty (pe podium : **Kovacs, Maros, Schwarzenberger),** observîndu-se, însă, un declin al fostei campioane mondiale, **I. Bobiș.** În marcată ascensiune, sportivele din R.F.G., **Hanisch** și **Höhne,** numărîndu-se printre animatoarele principalelor concursuri. În schimb, floretistele franceze și italiene n-au intrat decît în palmaresul „Floretei de argint" (Como).

CARUSELUL FLORETEI MASCULINE

Dacă ciclul început de **Christian Noel,** actualul campion mondial al floretiștilor, la J.O. de la München (cînd a obținut medalia de bronz), s-ar păstra la același nivel al constanței (Noel fiind și campion mondial în 1973), scrimerul francez ar trebui să urce pe podium și la Montreal. Dar iată că în acest sezon el nu are în palmares nici o victorie în turneele clasice, în timp ce coechipierii săi din echipa care deține titlul mondial și medaliile de bronz la München, **Talvard, Flament, Pietruszka,** s-au văzut în prim plan (inclusiv în „Turneul celor 7 națiuni", de la Bonn, unde echipa Franței s-a clasat pe locul secund, după U.R.S.S., învinsa sa din finala de la C.M. '75). Scrimerii sovietici n-au strălucit în competițiile individuale, doar **Romankov** dobîndind Trofeul Rommel, foarte rar ei ajungînd în finale. O caracteristică a acestui sezon a constituit-o caruselul învingătorilor în marile concursuri. Astfel, **Talvard** (Franța) a cîștigat „Martini", **Romankov** (U.R.S.S.) „Rommel", **Flament** (Franța) „Budapesta", **Koziejowski** (Polonia) „Giovannini", **C. Montano** (Italia) „Bonn" și **Kuki** (România) „Turneul țărilor socialiste". Aceștia se și anunță ca principali candidați la Montreal, plutonul fruntaș fiind, însă, destul de omogen pentru a scoate la ora concursului și alți pretendenți la medalii.

Deși echipa Ungariei a cîștigat pe teren propriu ediția '76 a patrulaterului Gaudini (înaintea Italiei, Franței și României) tot „squadra azzurra" (loc 3 la „Turneul celor 7 națiuni") este creditată cu prime șanse la medaliile de bronz, dar nici cvartetul Poloniei, în ascensiune, nu este de neglijat. Echipa României (cu linia de forță **Kuki—Țiu**) și-a dobîndit dreptul de a evolua la J.O. în ultimul moment (loc 3 la „Turneul țărilor socialiste", înaintea Poloniei) cu speranța intrării printre primele șase echipe, ca și la C.M. '75.

Sportul Pag.a 3-a